

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Zdeňky Šindelářové a soudců JUDr. Aleny Ježíkové a Mgr. Jakuba Černoška ve věci

žalobce: **Ing. Maxim Chadzitaskos**, narozený 20. 11. 1955
bytem Tesaříkova 1023/7, 102 00 Praha

proti
žalovaným: **1. Ing. Lee Louda**,
sídlem Vodičkova 41, 110 00 Praha
insolvenční správce dlužníka OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná
zastoupený advokátem JUDr. Dušanem Dvořákem
sídlem Hlinky 505/118, 603 00 Brno

2. OKD, a.s., IČO 26863154
sídlem Stonavská 2179, Doly, 735 06 Karviná

o určení pravosti a výše pohledávky, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 32 ICm 3286/2016, jako incidenční spor v insolvenční věci dlužníka OKD, a.s., vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, o odvolání žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 28. 6. 2017, č. j. 32 ICm 3286/2016-42

takto:

I. Rozsudek Krajského soudu v Ostravě se v části odstavce I výroku ve vztahu k žalovanému 1. a v odstavci II výroku **potvrzuje**.

II. Ve zbývajících částech odstavce I výroku, tj. ve vztahu k žalované 2., se rozsudek Krajského soudu v Ostravě **mění** tak, že žaloba se odmítá.

III. Ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou 2. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně.

IV. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Shora označeným rozsudkem Krajský soud v Ostravě zamítl návrh na určení, že pohledávka žalobce z titulu doplatku protiplnění, která byla do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 za dlužníkem OKD, a.s. přihlášena přihláškou číslo P485, je po právu jako pohledávka nezajištěná a nevykonatelná (odstavec I výroku), dále uložil žalobci povinnost zaplatit žalovanému 1. náhradu nákladů řízení ve výši 12 342 Kč (odstavec II výroku) a rozhodl, že ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou 2. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení (odstavec III výroku).
2. Dle odůvodnění rozsudku se žalobce podanou žalobou domáhal určení, že jeho pohledávka z titulu doplatku protiplnění, která byla do insolvenčního řízení přihlášena přihláškou číslo P485, je po právu. Žalobce tvrdil, že plnění poskytnuté předchůdci dlužníka žalobci za akcie společnosti Českomoravské doly, a.s. bylo nepřiměřené s ohledem na vypracované znalecké posudky. Žalovaný 1. svou obranu postavil na tvrzení, že pohledávku žalobce popřel na přezkumném jednání stejně jako dlužník, a proto měla být žaloba podána také proti dlužníku. Žalobce byl o této skutečnosti vyzooměn žalovaným 1. přípisem ze dne 17. 8. 2016, který mu byl doručen 27. 8. 2016. Pokud žalobce podal žalobu pouze proti insolvenčnímu správci, k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží a pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření. Žalovaná 2. do řízení vstoupila na základě usnesení ze dne 28. 3. 2017, č. j. 32 ICm 3286/2016 - 28, kterým krajský soud na návrh žalobce připustil její vstup do řízení na stranu žalovaných. K žalobě uvedla, že pohledávka žalobce byla na přezkumném jednání popřena insolvenčním správcem i dlužníkem. Žaloba tak měla být v zákonné lhůtě podána proti oběma popírajícím. Jelikož žalobce navrhl přistoupení dlužníka do řízení až po uplynutí lhůty k podání žaloby, měla by být žaloba zamítnuta pro opožděnost nebo pro nedostatek pasivní legitimity.
3. Krajský soud provedl důkaz insolvenčním spisem vedeným pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016, a to konkrétně vyhláškou ze dne 3. 5. 2016, usnesením ze dne 9. 5. 2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016 - A 19, přihláškou pohledávky číslo P485 doručenou soudu dne 8. 7. 2016, protokolem o přezkumném jednání včetně přezkumného listu přihlášky číslo P485 ze dne 10. 8. 2016, usnesením ze dne 12. 8. 2016, č. j. KSOS 25 INS 10525/2016 - B 181 a vyzooměním ze dne 17. 8. 2016 včetně dodejky ze dne 27. 8. 2016. Z uvedených listinných důkazů krajský soud zjistil následující skutečnosti: Krajský soud v Ostravě dne 3. 5. 2016 zahájil insolvenční řízení ve věci dlužníka OKD, a.s., přičemž dne 9. 5. 2016 tento insolvenční soud zjistil úpadek uvedeného dlužníka a insolvenčním správcem ustanovil žalovaného 1. Žalobce do insolvenčního řízení přihlásil nevykonatelnou pohledávku v celkové výši 1 166 338 Kč sestávající se z jistiny ve výši 614 400 Kč a úroku z prodlení ve výši 551 938 Kč. Žalovaný 1. na přezkumném jednání dne 10. 8. 2016 popřel pohledávku žalobce co do pravosti z důvodu, že nárok rovnající se rozdílu mezi zaplaceným protiplněním a přiměřeným protiplněním je nedůvodný a nevznikl. Pro případ, že by bylo prokázáno, že nárok vznikl, žalovaný 1. popřel pohledávku rovněž co do výše s tím, že výše pohledávky by správně měla činit 1 000 Kč. Dlužník při uvedeném přezkumném jednání rovněž popřel pohledávku ve stejném rozsahu a ze stejných důvodů jako insolvenční správce. Dne 12. 8. 2016 insolvenční soud potvrdil usnesení schůze věřitelů ze dne 11. 8. 2016, kterým byla povolena reorganizace dlužníka. Dne 27. 8. 2016 bylo žalobci doručeno vyzoomění žalovaného 1. o popření pohledávky jak insolvenčním správcem, tak i dlužníkem. Žalovaný 1. ve vyzoomění poučil žalobce, že může uplatnit své právo žalobou na určení pohledávky u insolvenčního soudu s tím, že popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci stejné účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem a věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy proti dlužníkovi.

4. Po stránce právní krajský soud posoudil podanou žalobu jako žalobu podanou v zákonné lhůtě dle ust. § 198 odst. 1 IZ. Následně se krajský soud zabýval otázkou pasivní legitimace účastníků řízení, přičemž uzavřel, že jestliže dlužník popřel nezajištěnou nevykonatelnou pohledávku věřitele poté, co nastaly účinky povolení reorganizace, bylo na věřiteli popřené pohledávky, aby podal žalobu o určení pravosti, výše nebo pořadí popřené pohledávky nejen proti insolvenčnímu správci, který je dle ust. § 16 odst. 2 IZ účastníkem incidenčního sporu vždy, i když pohledávku při přezkumném jednání sám nepopřel, ale i proti popírajícímu dlužníku. V té souvislosti krajský soud poukázal na rozsudek Nejvyššího soudu ze dne 23. 1. 2013, sp. zn. 29 Cdo 4515/2011. V poměrech projednávané věci je při posouzení pasivní legitimace dle názoru krajského soudu podstatné, že úpadek dlužníka byl řešen reorganizací a nevykonatelnou pohledávku žalobce na přezkumném jednání popřel co do pravosti jak žalovaný insolvenční správce, tak i dlužník. V tomto případě je nezbytné, aby žaloba o určení pravosti nevykonatelné pohledávky byla podána nejen proti insolvenčnímu správci, ale i proti dlužníku. Za situace, kdy dojde k povolení reorganizace, má popření pohledávky ze strany dlužníka stejné účinky jako popření insolvenčního správce. Insolvenční správce a dlužník mají při popření pohledávky v režimu reorganizace v rozsahu shodného popření v incidenčním řízení postavení nerozlučných účastníků dané specifiky insolvenčního zákona. Ve vyrozumění insolvenčního správce doručeném žalobci bylo obsaženo poučení podle ust. § 198 a § 336 odst. 2 IZ o tom, že popření pohledávky dlužníkem v reorganizaci má tytéž účinky jako popření insolvenčním správcem a věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, podávají žalobu vždy vůči dlužníku. V té souvislosti krajský soud zdůraznil, že dlužník není povinen vyrozumět věřitele o popření pohledávky, neboť taková povinnost stíhá insolvenčního správce, a to i ve vztahu k popěrnému úkonu dlužníka dle ust. § 197 odst. 2 IZ. V projednávané věci je vyrozumění insolvenčního správce obsahově určité, úplné a srozumitelné, obsahuje dostatečné poučení pro žalobce o tom, že přihlášenou pohledávku žalobce popřel insolvenční správce a shodně s ním i dlužník, a tedy, že incidenční žaloba musí být podána proti insolvenčnímu správci i popírajícímu dlužníku ve lhůtě ve výzvě uvedené. Žalobce tedy musel žalobu v zákonné lhůtě podat jak proti insolvenčnímu správci, tak i insolvenčnímu dlužníku. Jelikož lhůta k podání incidenční žaloby na určení pravosti pohledávky proti dlužníku uplynula dne 12. 9. 2016, a vzhledem k tomu, že na straně žalovaných se jedná o nerozlučné účastenství, nelze již tento nedostatek zhojit ani cestou přistoupení účastníka do řízení. Krajský soud proto žalobu z důvodu nedostatku pasivní legitimace zamítl.
5. Odstavec II výroku o nákladech řízení mezi žalobcem a žalovaným 1. krajský soud odůvodnil ust. § 163 IZ a § 142 odst. 1 o.s.ř. Na nákladech řízení krajský soud žalovanému 1. přiznal odměnu za zastupování advokátem v podobě tří úkonů právní služby po 3 100 Kč, náhrady hotových výdajů za tyto tři úkony právní služby po 300 Kč a DPH ve výši 2 142 Kč.
6. Odstavec III výroku krajský soud odůvodnil tím, že žalovaná 2. by měla právo na náhradu nákladů řízení, avšak podle obsahu spisu jí v řízení žádné náklady nevznikly.
7. Proti tomuto rozsudku podal žalobce včas odvolání, které směřuje proti všem jeho výrokům. V odvolání namítal, že žalovaný 1. jako insolvenční správce a žalovaná 2. jako dlužník disponují samostatnými popěrnými právy, a proto nelze považovat úkon jednoho z nich (například vyrozumění insolvenčního správce doručené žalobci) za úkon toho druhého (nejde o vyrozumění od dlužníka). Závěr krajského soudu, že dlužník není povinen vyrozumět věřitele o popření pohledávky, odporuje principu samostatnosti popěrných práv insolvenčního správce a dlužníka. Insolvenční správce není dlužník a není ani zmocněncem dlužníka. Okolnost, že dlužník na přezkumném jednání popřel určitou pohledávku, je známa insolvenčnímu správci ve stejné době a ve stejném rozsahu jako všem ostatním účastníkům insolvenčního řízení. Ale to, zda následně po přezkumném jednání dlužník vzal částečně či zcela své popření zpět, insolvenčnímu správci známo není a ani to nikomu jinému než dlužníku známo být nemůže. Z uvedeného vyplývá, že

výzva žalovaného 1. jako insolvenčního správce vůči žalobci, ve které zmiňuje také popření pohledávky žalovanou 2. jako dlužníkem, není relevantním podkladem, ze kterého mohl žalobce s jistotou dovodit, že je důvod podání žaloby také vůči žalované 2. Pokud by například žalovaná 2. vzala zpět své popření žalobcovy pohledávky kdykoliv od přezkumného jednání, tak žaloba proti žalované 2. i přes výzvu žalovaného 1. by byla od počátku nedůvodná a žalobce by musel nést náklady takového zbytečně zahájeného řízení vůči žalované 2. Samostatnost popěrných práv dlužníka a insolvenčního správce nemůže zůstat jen polovičitá, ale musí zahrnovat také povinnost dlužníka samostatně vyrozumět příslušné věřitele o popření jejich pohledávky dlužníkem. V souladu s ust. § 198 odst. 1 IZ ve spojení s ust. § 336 odst. 1 IZ je pouze takový postup, aby dlužník v reorganizaci (žalovaná 2.) poslal sám separátně vyrozumění všem věřitelům, jejichž nevykonatelné pohledávky popřel, a kteří se neúčastnili přezkumného jednání. Žalobce dosud od žalované 2. jako dlužníka žádné vyrozumění neobdržel, a proto nemohla uplynout lhůta pro podání žaloby vůči žalované 2. S ohledem na uvedené skutečnosti žalobce navrhl změnu napadeného rozsudku tak, aby jeho žalobě bylo v celém rozsahu vyhověno.

8. Žalovaný 1. ani žalovaná 2. se k podanému odvolání vyjádřili.
9. Odvolací soud přezkoumal rozsudek krajského soudu, přezkoumal i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 206, § 211, § 212, § 212a o.s.ř.), a učinil tak bez nařízení jednání v souladu s ust. § 214 odst. 3 o.s.ř., neboť účastníci s rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasili (ust. § 101 odst. 4 o.s.ř.). Odvolací soud má za to, že odvolání je podáno včas, osobou oprávněnou, má náležitosti podle ust. § 205 odst. 1 o.s.ř. a odvolací důvod je podřaditelný pod ust. § 205 odst. 2 písm. g) o.s.ř. Následně odvolací soud dospěl k závěru, že odvolání žalobce co do základu věci důvodné není, ale že je třeba ve vztahu k žalované 2. rozsudek změnit, nikoliv však tak, jak to požaduje žalobce.
10. Z obsahu spisu ve vztahu k napadenému rozsudku a podanému odvolání vyplývá, že žalobou doručenou krajskému soudu dne 10. 9. 2016 se žalobce proti žalovanému 1. domáhal určení, že pohledávka žalobce z titulu doplatku protiplnění, která byla do insolvenčního řízení vedeného u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. KSOS 25 INS 10525/2016 za dlužníkem OKD, a.s. přihlášena přihláškou číslo P485 je po právu jako pohledávka nezajištěná a nevykonatelná. Žalovaný 1. se k podané žalobě vyjádřil tak, že pohledávka žalobce byla v rámci přezkumného jednání dne 10. 8. 2016 popřena co do pravosti a výše insolvenčním správcem i dlužníkem. Ačkoliv byla tedy pohledávka popřena jak ze strany insolvenčního správce, tak i dlužníka, směřuje incidenční žaloba pouze proti insolvenčnímu správci. Nepodal-li věřitel nevykonatelné pohledávky popřené insolvenčním správcem i dlužníkem v rámci reorganizace včas žalobu na určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky vůči některému z popírajících (to je vůči insolvenčnímu správci a dlužníku), pak v rozsahu popření pohledávky tím z podpírajících, vůči kterému žalobu věřitel nepodal, nastávají i v reorganizaci účinky uvedené v ust. § 198 odst. 1 věta třetí IZ. Pokud tedy žalobce podal žalobu jen proti insolvenčnímu správci, tak k pohledávce popřené co do pravosti se nepřihlíží a pohledávka popřená co do výše nebo pořadí je v takovém případě zjištěna ve výši nebo pořadí uvedeném při jejím popření. Z uvedených důvodů navrhl zamítnutí žaloby z důvodu uplynutí lhůty pro podání žaloby vůči dlužníku. V rámci vyjádření ze dne 13. 2. 2017, doručeného krajskému soudu dne 15. 2. 2017, žalobce uvedl stejné námitky týkající se samostatných popěrných práv insolvenčního správce a dlužníka a povinnosti dlužníka samostatně vyrozumět věřitele, jak následně zopakoval v rámci podaného odvolání. V uvedeném podání žalobce navrhl přistoupení dalšího účastníka do řízení na straně žalovaných, a to dlužníka OKD, a.s. Uvedenému návrhu krajský soud usnesením ze dne 28. 3. 2017, č. j. 32 ICm 3286/2016 - 28, které nabylo právní moci 29. 4. 2017, vyhověl. Následně žalovaná 2. ve vyjádření k žalobě uvedla, že pohledávka žalobce byla na přezkumném jednání popřena insolvenčním správcem a dlužníkem, a proto incidenční žaloba měla být v zákonné lhůtě podána proti oběma

popírajícím. Jelikož žalobce navrhl přistoupení dlužníka do řízení až po uplynutí lhůty k podání žaloby, měla by být žaloba odmítnuta pro opožděnost nebo zamítnuta z důvodu nedostatku pasivní legitimace.

11. Následně krajský soud rozhodl napadeným rozsudkem.
12. Podle ust. § 197 odst. 2 IZ věřitele, jehož nevykonatelná přihlášená pohledávka byla popřena při přezkumném jednání, poučí insolvenční správce nebo insolvenční soud při přezkumném jednání o dalším postupu; věřitele, který se přezkumného jednání nezúčastnil, *o tom insolvenční správce písemně vyrozumí*, a to i tehdy, je-li popření uvedeno v upraveném seznamu přihlášených pohledávek.
13. Podle ust. § 336 odst. 1 IZ není-li dále stanoveno jinak, platí o přezkoumání přihlášených pohledávek v reorganizaci obdobně § 190 až 202.
14. Podle ust. § 336 odst. 2 IZ popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci tytéž účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem, ustanovení § 51 odst. 2 tím však není dotčeno; pro toto popření platí obdobně ustanovení o zjištění pohledávky týkající se insolvenčního správce. Jestliže dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace, nastávají účinky tohoto popření v reorganizaci dnem, kdy nastaly účinky povolení reorganizace; tento den je rozhodný i pro počátek běhu lhůt k podání žaloby o určení pravosti, výše nebo pořadí pohledávky. Věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, *podávají žalobu vždy vůči dlužníku*.
15. Vady řízení, k nimž odvolací soud musí přihlédnout z úřední povinnosti (§ 212a odst. 5 o.s.ř.), nejsou žalobcem namítány a vady uvedené v ust. § 229 odst. 1, 2 písm. a) a b) a odst. 3 o.s.ř. z obsahu spisu nevyplývají. Ani jiné vady řízení, k nimž by odvolací soud, pokud by je zjistil, musel přihlížet, jen když by mohly mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci (§ 212 odst. 5 věta druhá o.s.ř.), odvolací soud nezjistil.
16. Skutková zjištění učiněná soudem prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku jsou správná a odvolací soud ze skutkového stavu soudem prvního stupně zjištěného vychází. Ostatně žalobce proti skutkovým zjištěním a skutkovým závěrům krajského soudu nenamítá, neboť jeho odvolací námitky směřují do právního posouzení věci, a to konkrétně do postavení dlužníka z hlediska jeho samostatné povinnosti vyrozuměn věřitele, pokud dlužník, vedle insolvenčního správce, popře věřitelovu nevykonatelnou pohledávku.
17. Z krajským soudem zjištěného skutkového stavu vyplývá, že dne 27. 8. 2016 bylo žalobci doručeno vyrozumění žalovaného 1. o popření pohledávky jak insolvenčním správcem, tak *i dlužníkem*. Žalovaný 1. ve vyrozumění poučil žalobce, že může uplatnit své právo žalobou na určení pohledávky u insolvenčního soudu s tím, že popření pohledávky dlužníkem má v reorganizaci stejné účinky jako popření pohledávky insolvenčním správcem a věřitelé nevykonatelné pohledávky, která byla popřena dlužníkem, *podávají žalobu vždy proti dlužníkovi*. Toto poučení nelze vyhodnotit jinak, než jako dostatečné, řádné a srozumitelné, přičemž z něj bez pochybností vyplývá, že žaloba na popření pohledávky musí směřovat i proti dlužníku.
18. Zjištěný skutkový stav soud prvního stupně posoudil správně též po právní stránce, pokud dovodil, že žaloba byla podána včas pouze proti žalovanému 1. – insolvenčnímu správci, a jelikož nebyla v zákonné lhůtě podána též proti dlužníku, to je žalovaný 2., která pohledávku rovněž popřela, nemůže žalobce být se žalobou úspěšný. Správně též dovodil, že nedostatek podání včasné žaloby též proti dlužníku nemůže být zhojen tím, že dodatečně, a to po uplynutí zákonné lhůty k podání žaloby, přistoupí dlužník – žalovaná 2. do řízení na straně žalované. Úvahy žalobce o tom, že mu lhůta k podání žaloby proti dlužníku dosud nezačala běžet, když ten ho samostatně nevyrozuměl, nemůže obstát, neboť pro dlužníka tato povinnost z insolvenčního

zákona neplyne (ust. § 197 IZ). Tuto povinnost, ve vztahu věřiteli, který se přezkumného jednání nezúčastnil (tj. i žalobci) má vždy jen insolvenční správce.

19. Ve vztahu k žalovanému 1. soud prvního stupně správně zdůvodnil, proč je třeba žalobu vůči němu zamítnout. Tento závěr odvolací soud shledává zcela správným, a ve vztahu k žalovanému 1. proto rozsudek soudu prvního stupně postupem dle ust. § 219 o.s.ř. potvrdil, a to i ve věcně správném odst. II výroku o náhradě nákladů řízení.
20. Ve vztahu k žalované 2. sice soud prvního stupně správně dovodil, že žaloba proti ní byla podána až po uplynutí zákonné lhůty pro podání žaloby, avšak nerozhodl správně, když žalobu zamítl, a to přes úpravu provedenou ust. § 160 odst. 4 IZ. Podle tohoto ustanovení žalobu podanou podle odst. 1 opožděně nebo osobou, která k tomu nebyla oprávněna, insolvenční soud odmítne. Stejně postupuje, má-li žaloba nedostatky, které se nepodařilo odstranit a které mu brání v řízení o ní pokračovat.
21. Ust. § 160 odst. 1 IZ stanoví, že incidenční spor se projedná a rozhodne na návrh oprávněné osoby, podaný v rámci insolvenčního řízení u insolvenčního soudu; tento návrh má povahu žaloby. Lhůta k podání žaloby proti dlužníku stanovená v ust. § 198 odst. 1 ve spojení s ust. § 336 odst. 2 IZ začala žalobci plynout dnem následujícím po doručení vyrozumění, k čemuž došlo 27.8.2016, tedy dnem 28. 8. 2016, a poněvadž její 15. den připadl na den 11. 9. 2016, což byla neděle, skončila lhůta k podání žaloby v pondělí dne 12. 9. 2016.
22. Ve stejný den uplynula i lhůta 30 dnů počítaná ve smyslu ust. § 198 odst.1 ve spojení s ust. § 336 odst. 2 IZ ode dne následujícího po dni, kdy nastaly účinky popření, tj. povolení reorganizace, k čemuž došlo 12. 8. 2016, když dlužník popřel pohledávku při přezkumném jednání, které se konalo dříve, než nastaly účinky povolení reorganizace.
23. Hmotněprávní účinky zahájení řízení vůči dlužníku – žalované 2., jehož přistoupení do řízení bylo soudem postupem dle ust. § 92 odst. 1 o.s.ř. připuštěno, nastaly dnem, kdy soudu došel písemný návrh žalobce na provedení tohoto opatření, tj. dnem 15. 2. 2017. Se zřetelem na to, že k včasnému podání žaloby bylo třeba, aby nejpozději dne 12. 9. 2016 byla žaloba i proti žalované č. 2 - dlužníku podána u soudu a že hmotněprávní účinky žaloby vůči žalované č. 2 nastaly až dnem 15. 2. 2017, je žaloba vůči žalované 2. opožděná a musí být z tohoto důvodu odmítnuta.
24. Z výše rozebraných důvodů odvolací soud proto postupem dle ust. § 220 odst. 1 o.s.ř. rozsudek soudu prvního stupně v části odst. I výroku ve vztahu k žalované 2. změnil tak, že žaloba proti ní se odmítá.
25. Vzhledem k tomu, že odvolací soud ve vztahu k žalované 2. rozsudek soudu prvního stupně změnil, rozhodl postupem dle ust. § 224 odst. 2 a § 146 odst. 3 o.s.ř. o náhradě nákladů řízení tak, že ve vztahu mezi žalobcem a žalovanou 2. žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení před soudem prvního stupně, neboť oprávněné žalované 2. v této části řízení žádné náklady dle obsahu spisu nevznikly.
26. V odvolacím řízení žalobce nebyl úspěšný, a vznikla mu proto povinnost dle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. každému ze žalovaných nahradit náklady tohoto řízení. Jelikož žádnému ze žalovaných v odvolacím řízení náklady dle obsahu spisu nevznikly, rozhodl odvolací soud, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Poučení:

Proti odstavcům I a II tohoto rozsudku může účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od jeho doručení u Krajského soudu v Ostravě, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bylo-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže

toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněn zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 OSŘ).

Proti odstavcům III a IV tohoto rozsudku není dovolání přípustné.

Olomouc 25. ledna 2017

JUDr. Zdeňka Šindelářová v. r.
předsedkyně senátu